

KODÁLY ZOLTÁN
KÖZPONTI ÁLTALÁNOS ISKOLA, KAPOSVÁR
VISSZHANG
DIÁKLAP

2011. tanév végi szám

Tizenegyedik évfolyam · második szám

**VAKÁCIÓ! VAKÁCIÓ!
VAKÁCIÓ!**

Dr. Kovács-Sebestény Gyula
(1874, Kaposvár – 1917, Kaposvár) Kaposvár polgármestere.

Édesapja, a Hont vármegyéből Somogyba került Kovács-Sebestény Gyula kaposmérői földbirtokos volt a kiegyezés után Somogy vármegye első királyi tanfelügyelője. Fia részben magánúton végezte középiskoláit, részben a kaposvári állami és a soproni bencés gimnáziumban tanult. 1891-ben érettségizett, s 1892-től jogot hallgatott a budapesti tudományegyetemen. 1896-ban közigazgatási joggyakornokként Somogy vármegye szolgálatába lépett, s előbb Kaposváron, később Marcaliban működött. 1899-ben visszatért Hont vármegyébe, ahol árvaszéki jegyző lett, s hamarosan szolgabírónak, majd megyei alispán kívánságára megpályázta – s el is nyerte – a vármegye másodosztályú aljegyzői állását. 1905-ben feleségül vette a kórházigazgató lányát. 1907-ben első osztályú megyei aljegyzővé lépett elő, 1911. december elején pedig egyhangúlag megválasztották Kaposvár polgármesterévé. Három körülmény nehezítette meg a város első embereként végzett munkáját: elődjének nehezen követhető példája, az első világháború és a betegség. Maga is utalt rá, hogy milyen nagy feladatot jelent átvenni a vezetést a modern várost megteremtő Németh István polgármester után. Nagy súlyt akart fektetni „a kulturális haladás, közegészség, gyermekvédelem és munkás jóléti intézmények” ügyére is. Az ő hivatali időszakában, 1912-ben alakult meg a Kaposvári Szépítő Egyesület – egyik alelnöke maga a polgármester volt -, amely társadalmi összefogást hirdetve rendkívül sokat tett a kulturált városkép kialakításáért, a település parkosításáért, a zöld területek számának növeléséért. A mozgalom jelszava, a „Virágos Kaposvár” különösen később, az 1920-30-as években vált országosan is ismertté. Polgármestersége alatt új területeket szerzett meg a város – például a Kecel-hegyen -, kidolgozták a Honvéd gyakorlótér rendezési tervét, s elhatározták egy modern közbádoghíd építését. 1914-ben kibővítették a Nyugati temetőt. Kovács-Sebestény Gyula 1917. március 15-én hunyt el tbc-ben.

Készítette: Horváth Szimóna 7. b

VERSENYEK ÉS EREDMÉNYEK

Megyei PC-verseny: Szigeti Péter, Szabó Tamás első helyezés.

Bendegúz nyelvész megyei verseny: Oláh Luca 1. b és Hutson Krisztina 3. b harmadik helyezés, Oláh Rebeka 3. b második helyezés.

Herman Ottó megyei biológia verseny: Koch Lilla 8. b második helyezés.

Takáts Gyula Emlékverseny második helyezés: Szabó Vivien, Pintér Alexandra, Urbán Aletta 8.a

Technikatörténeti verseny, Csurgó: Benkő Marcell, Révész Simon 7.b, Berecz Bálint 7.c.

Puska Dóra 3.b és Horváth Csenge látványtánc ezüst minősítés.

Angol betűzési verseny: Farkas Csenge 6.b harmadik helyezés

Országos diákolimpia: Stadler Csenge 2. b egy arany-bajnok, három ezüst, Fazekas András 4. b négy arany – bajnok.

Megyei diákolimpia: Stadler Csenge arany, Fazekas András aranyérmes szerzett.

Országos döntő: Stadler Csenge országos bajnok

Nemzetközi verseny, Szlovákia: Fazekas András első és második hely, Stadler Csenge első helyezés.

Polgárvédelmi városi verseny első helyezés: Fenyő Dániel, Garas Bálint, Mezriczky Róbert, Orsós Máté 8. a, Gulyás Máté, Kesztyűs Dávid 8.c.

Nádasdi Lili 4. Bencsik László nemzetközi dzsúdó emléktárgy. első helyezés.

Megyei angol-amerikai civilizációs verseny negyedik helyezés: Kovács Péter 7.c, Hermann Dániel 8. a, Pintér Alexandra 8. a, Szigeti Péter 8.b.

A felejthetetlen táborok

Már ötödik éve voltam az iskola által szervezett német táboron. Ezek olyan élményekkel gazdagítottak engem, amelyeket sosem felejték majd el.

Az indulás előtti este mindig nagyon izgultam, de szerintem nem csak én, hogy mikor jön el a várva várt vasárnap reggel.

Antónia néninek, a kísérő tanár néninek köszönhetően eljuthattunk Ausztriába és Németországba is. Voltunk Salzburgban, ami mesés város, Innsbruckban, Klagenfurtban és még rengetek szép helyen. Passauban, ami azért is tetszett mindenkinek annyira, mert Németországban van, s magyar vonatkozásai is vannak. Megnéztük és megkoszorúztuk Gizella királyné maradványait, s elénekeltük a magyar himnuszt is.

Igen jó kirándulások voltak, de a „hegymászás” napokat senki sem szerette annyira. Nekem a legjobban a bányák és a szabadidős programok tetszettek.

Esténként a szálláson nagyon sokat szórakoztunk, néha már Antónia néninek is sok volt ennyi gyerek. Rengeteg szép helyen jártunk, amelyet Antónia néninek köszönhattunk.

Sajnálom, hogy jövőre már nem tudok részt venni a nyelvi táborban, mivel idén ballagok, és jövőre új élmények várnak rám.

Sipos Larina 8. a

VERSENYEK ÉS EREDMÉNYEK

Dzsúdóverseny, Barcs: Nádasdi Botond 2.a harmadik hely, Kakstedter Bendegúz 2. a első helyezés, Nádasdi Lili 4. a második helyezés.

Barátság úszóverseny. Marcali: Kakstedter Bendegúz első helyezés.

Megyei technika verseny második helyezés: Bócz Ádám, Fajcsi Ádám, Szép Gergő 7. a

Kovács Áron, az országos Teleki Pál földrajzversenven első helyezést ért el.

Tollaslabda városi diákolimpia: Müller Olga 3. c második hely, Tóbiás Lilla 4. c, Mészáros Rebeka 3. a, Rostás Rebeka 5.b, Fodor Nóra 5.b harmadik hely. harmadik hely.

Matematika körzeti alapművelési verseny: Magyary István 5.c, Koch Lilla 8.b, Csonka Dorina 6. a első helyezés, Andrásföszky Péter 6.b ötödik helyezés.

Bencsik László emléktverseny: Nádasdi Barna arany, Kakstedter Bendegúz ezüstérmet kapott.

A néma leány

Szaka Péter 6. a, legújabb meséjét olvashatjátok

Örömvölgy. Nevét az ott élő nép nagy boldogságáról kapta. Az emberek mindig jókedvűek voltak, folyton mosolyogtak, öleléssel üdvözölték még az idegeneket is. A birodalomban nem ismerték a szomorúságot és a sírást, nem volt hangos szó, veszekedés, sem nélkülözés, viszály, háború, betegség vagy természeti csapás, nem voltak rossz álmok, sőt még harapós kutyák sem! Itt még a növények is gyorsabban nőttek, bőségesebb termést hoztak, az állatok meg majd kicsattantak az egészségtől.

Az országban egy királyi pár uralkodott, akik talán még az alattvalóiknál is elégedettebbek voltak. Nagyon szerették egymást, de legfőképpen kislányukat, Emmát. A gyermek szép volt és okos, ráadásul udvarias és tisztelettudó. Mindenkihez volt egy-egy kedves szava, akár ismerte, akár nem. Nagyon szeretett beszélni, egész nap a csacsogását és csilingelő kacagását lehetett hallani a palotában.

Egy nap azonban vége lett a boldogságnak, váratlanul meghalt a királynő. A birodalomba beköszöntött a szomorúság, sírt-rítt minden ember. A növények alig-alig termettek valamit, az állatok pedig egyre betegebbek lettek. Gyászba borult az egész ország, de olyan mély gyászba, hogy még a nevét is átírták a térképeken és az államhatáron „Bánatvölgy”-re. A birodalom visszhangzott a hangos szavaktól, a veszekedéstől. Nagy volt a nélkülözés, mindennapossá vált a viszály, a háború, a betegség meg a természeti csapás. Az emberek rosszakat álmodtak, a kutyák minden arra járót megharaptak. Emma pedig ettől a naptól kezdve többet nem szólalt meg.

Próbálkozott a király mindennel, szép szóval, és csúnyával, ígéretessel és fenyegetéssel, de nem használt semmi sem, bármit csinált, a kislány néma maradt... Hívatta erre az ország doktorait és nagy tudású bölcseit, de bármilyen gyógymódot is javasoltak, a kislány néma maradt... Jöttek a kuruzslók és sarlatánok, boszorkányok és vajákosok, de bármit is kotyvasztottak vagy varázsoltak, a kislány néma maradt...

Közben teltek, múltak az évek. Emma lassan eladósorba került, gyönyörűségesen szép fiatal lánnyá cseperedett. A király megöregedett. Gyermekeének némasága és feleségének elvesztése mázsás teherként nyomta vállát, így egyre nagyobb nyűgnek érezte az uralkodást. Szeretett volna már nyugdíjba menni, és átadni a koronát, de úgy gondolta, visszavonulása előtt még egy utolsó próbát tesz, hátha a szerelem révén sikerül megszólaltatni leányát. Közhírré tétette, hogy annak adja királyságát és Emma kezét, aki megtöri a némaságot.

Mivel a leány szépségének és mérhetetlen szomorúságának híre bejárta a világot, ezért ajánlkozóból nem volt hiány, végeláthatatlan sorokban tódultak a kérők a palotába. Fejedelmek és császárok, királyok és királyfik, hercegek és grófok, egyéb nemes és nemtelen emberek nagy reményekkel szívükben egymásnak adták a kilincset, de mindegyikük dolgavégezetlenül távozott. Pedig próbálkoztak ijesztgetéssel és megnevettetéssel, csiklandozással és csipkedéssel, hideg vízzel és szaunával, süteménnyel és piskótával, színházzal és zenével, de mindhiába, Emma nem beszélt, csak búsan hallgatott.

Ahogy egyre teltek a napok, lassan elfogytak a kérők. A király kezdett beletörődni abba, hogy leánya örökre néma marad, amikor egy kovácsinas érkezett az országba. Ez az ifjú is messze földön híres volt, de nem szépségéről, hanem ügyességéről és tehetségéről. Olyan szerszámokat tudott készíteni ugyanis, amelyekkel öröm volt a munka, mert amikor kézbe vették őket, azok szinte maguktól dolgoztak. Éppen a felszabadulása előtti mestermunkáját készítette a kovácsműhelyben, amikor meghallotta a néma királylány történetét. Rögtön elhatározta, hogy inkább marad még három évig inas, de megpróbálja megszólaltatni Emmát. Nálánál jobban senki sem érezhette át a lány fájdalmát, hiszen árván nőtt fel, az ő szülei is több éve meghaltak. Otthagytá a befejezetlen művét és a palotába sietett.

A fiatalok első látásra szimpatikusak lettek egymásnak. Amikor pedig az ifjú elmesélte saját szomorú élettörténetét, attól a perctől kezdve szinte elválaszthatatlanok lettek. Bár a királylány még mindig nem beszélt, de néha már mintha mosolyra húzódott volna a szája. Sőt, mivel a kovácsinas ismerte a jelbeszédet, megtanította Emmát a használatára. Ha már megszólalni nem akar, legalább valahogy válaszolni tudjon a kérdésekre! Ettől a perctől kezdve egyfolytában beszélgettek: az ifjú hangokkal, a leány a kezével, a mozdulataival és az arcával.

A király nagyon boldog volt, hiszen teljesült a kívánsága: még ha nem is szavakkal, de beszél gyermeke! Mivel a fiatalok is végérvényesen egymásba szerettek, ezért rögtön elkezdtek a hetedhét országra szóló lakodalom szervezését. Azonban a kovácsinas, amikor eljött a műhelyből, égve hagyta a tüzet, így vissza kellett mennie, hogy eloltsa, mielőtt a palotába költözik. Emma is vele tartott, hogy megismerje, honnan származik vőlegénye. Amíg a legény kevéske cókmojkját pakolta össze a házban, a királylány a műhely berendezéseit nézegette. A tűz még mindig pislákol, mellette ott hevert a kovácsfűjtató. Emma nem tudta, mi az, és jó erősen összenyomta. A sűrű levegőtől fellobbant a tűz és belekapott a száraz faaprítékba. A leány nagyon megijedt, próbálta eloltani az egyre terjedő lángokat, de nem sikerült. Itt már nem használt a jelbeszéd, igaz rekedt hangon, de torkaszakadtából kiabálni kezdett:

- Segítség! Tűz van! Tűz van!

Bár nem tudta, ki kiabál, rohant a legény a műhelybe. Sikerült utolsó pillanatban megfékeznie a lángokat, mielőtt azok továbbterjedhetek volna. Ekkor látta, hogy a műhelyben senki más nincs, csak a félelemtől még mindig remegő Emma. Rájött, hogy csak ő kérhetett segítséget. Nem tudta, minek örüljön jobban: annak, hogy épségben megmenekült kedvese, vagy annak, hogy végre beszél. Összeölelkezve álltak a műhely közepén és mindketten sírtak a meghatottságtól. Azon nyomban visszasiettek a palotába, hogy elújságolják a királynak a nagy hírt: Emma végre megszólalt!

A királlyal madarat lehetett volna fogatni, annyira boldog volt, hogy újra beszél gyermeke. Nem is vártak tovább semmire a fiatalok, még aznap megülték a lakodalmat. Egy egész birodalom figyelte lélegzetvisszafojtva, amint Emma ajkán is elhangzott az „Igen”. Egy év múlva kislányuk született, aki szép volt és okos, ráadásul udvarias és tisztelettudó. Mindenkihez volt egy-egy kedves szava, akár ismerte, akár nem. Nagyon szeretett beszélni, egész nap a csacsogását és csilingelő kacagását lehetett hallani a palotában.

Az országba visszatért boldogság. Az emberek újra jókedvűek voltak, folyton mosolyogtak, és öleléssel üdvözölték még az idegeneket is. Elfelejtették a szomorúságot és a sírást, a hangos szót, veszekedést, a nélkülözést, viszályt, háborút, betegséget és a természeti csapásokat. Megszűntek a rossz álmok, sőt még harapós kutyák is megszélidültek! A növények újra bőséges termést hoztak, az állatok meg majd kicsattantak az egészségtől. Az ország nevét ismét átírták a térképeken és az államhatáron, de most az eredeti „Örömvölgy”-re. Az öreg király pedig végre átadhatta koronáját Emmának és újdonsült férjének, majd nyugdíjba vonult. Most is ott horgászatgat valamelyik tó partján és szívesen elmeséli Neked élete történetét, ha éppen arra jársz...

VISSZHANG

a Kaposvári Kodály Zoltán Központi Általános Iskola diáklapja.

Szerkesztik a diákújságírók.

7400 Kaposvár, Fő utca 44.

Felelős kiadó: Szabó Zoltánné Kudomrák Zsuzsanna, igazgató

Fotók: Oroszlán Mária, Szijártó Csilla

Felelős szerkesztő: Rozsos Gábor

www.kodaly-kap.sulinet.hu

Hallei kirándulás Rostás Rebeka útinaplója

2011.május 4. Szerda

Este 11:00-kor indultunk a busszal, mindannyian nagyon izgultunk. Az egész busz nyüzsgött, senki sem tudott aludni az izgalomtól. Erika néni persze próbált minket csitítgatni: aztán éjfél után végre sikerült egy kicsit lejjebb vennünk a hangunkat és sikerült elnyugodni.

Május 5. Csütörtök

Körülbelül délután két óra körül értünk Halléba, megérkezésünk után énekelnünk kellett a szervezőknek, majd utána egy nagy játszóházba egy órát játszhattunk. Mindenki nagyon élvezte! Utána hazamentünk a családhoz, elrendeztük a dolgainkat, és eltettük magunkat másnapra.

Május 6. Péntek

Péntek reggel 8 órakor csörgött a vekker, és kilencre kellett odaérni a fesztivál helyszínére. Odaérkezésünk után nem sokkal volt a 45 perces műsor, (ez a műsor egy öregek otthonában volt) és este pedig a fesztivál, amely utunk legfőbb eseménye volt, és itt tudtuk megmutatni mindenkinek, hogy milyen jó a mi kórusunk. Egy kicsit belenézhattunk a többi kórus koncertjébe, de utána haza kellett menni, hogy kipihenjük magunka ez után a nehéz nap után.

Május 7. Szombat

A mai délelőtt szerencsére nem volt annyira sok programunk, így lazíthattunk egy kicsit csak 10-re kellett odaérni a helyszínre. A

szabadtéri koncertig még volt másfél óránk, így hát nyakunkba vettük a várost, hogy meglepjük magunkat és családtagjainkat valami kis ajándékkal. Miután mindenki kivásárolta magát, indulnunk kellett a koncertre, melyet Halle város központjában rendeztek meg. A fellépés fénypontja az volt, amikor a résztvevők a több mint 1000 lufit a magasba eresztették. Miután megebédeltünk, pár gyereket elvittek a családok, hiszen ez volt az utolsó velük együtt töltött nap, a többiek meg újra elmentek vásárolni. A vásárlás után egy grillpartin vehettünk részt, ahol volt ugráló, vattacukor, kolbász, gofri és arcfestés is. A grillezés után még be kellett vásárolni a prágai útra, és aztán nyugovóra térhettünk.

Május 8. Vasárnap

Ma reggel elég korán keltünk, mert teljes menetfelszerelésben, bőröndökkel kellett megjelenni a helyszínen. Elbúcsúztunk a befogadó családunktól, és kaptunk úti csomagot is tőlük. Majd elindultunk a gyülekező helyre. Onnan végigcaplattuk fél Hallét, mire odaértünk a színházhoz, ahol a gála műsort tartották. Miután lepakoltunk, és megebédeltünk, elkezdődött a gálaműsor, a hallei kirándulásunk záró eseménye, mely igencsak szépre és színvonalasra sikerült. Ugyan a trófeát nem mi vihettük haza, de úgy gondolom, mindenki csodálatos élményekkel és maradandó emlékekkel búcsúzott Halletől. Mert ezután Prága felé vettük irányunkat. Prága: az utazás nem volt nagy élmény, mert az egész csapat fáradt volt, de azért mindenki felugrott a helyéről, hogy lássa a Moldva folyót. A megállásokkal együtt 10:30-ra oda értünk, de csak 11 óra körül mehettünk be a kollégiumba. Azt terveztük, hogy sétálunk még egyet este, de már túl késő volt hozzá, így inkább elmentünk, és lefeküdtünk aludni.

Május 9. Hétfő

A reggel mindenkinek elég korai volt, hiszen este későn feküdtünk le, de muszáj volt felkelni, mert indulnunk kellett várost nézni. Így mindenki gyorsan felöltözött, megreggelizett és elindultunk a belvárosba. Amikor odaértünk Prága központjába, mindenki csodálkozva nézett, hogy milyen szépséges. Utána megnéztük az óratornyot, felmentünk a Károly hídra (itt vásároltunk is) megnéztük a város főterét is, és utána lehetett még vásárolni is. Igazándiból nehéz leírni, hogy Prága milyen szép, mert ezt látni kell. A városnéző körút végén mindenkinek kopogtak a szemei az éhségtől, így meglátogattunk egy gyorséttermes standot. Majd vissza kellett indulni a buszba. És innentől elkezdődött a hazafelé út, mely hosszú és várakozással teli volt, hiszen hamarosan újra láthattuk a családunkat. Aztán tizenkét óra elteltével végre hazaértünk. Mindenki eszeveszett örömmel rohant szüleihez. Egyik szemünk sírt, hiszen egy csodálatos, élménydús kirándulás ért most véget, a másik szemünk pedig nevetett, hiszen végre haza értünk!

**Ópusztaszer, 2011. június 4.
A Nemzeti Összetartozás napja**

Fellépés előtt...

**...és amikor a Himnuszt és a Szózatot
ezernégyszázan énekeltük**

FOTÓ RÓLUK

A Sajó Károly Nemzetközi Környezetvédelmi csapatversenyen, amelyet Győrben rendeztek meg 2011.június 2-3 között iskolánk csapata első helyezést ért el. A győztesek: Berendi Barbara, Kiss Virág, Tóth Blanka.

A történelemversenyen:

FOTÓ RÓLUK

Giesz Gyula Atlétikai Emlékverseny

A versenyt a tavaszi szünet előtti napon, április 20-án rendezték meg a gyakorló iskolában, ezért nekünk ezen a napon kellett iskolába mennünk.

Reggel az iskolából autóbusszal mentünk a verseny színhelyére, ahol iskolánk csapata egy öltözőt kapott. Gabi néni és Mariann néni vitt el minket a versenyre, amelyen sok alsó-és felső tagozatos vett részt. Korcsoportonként más-más versenyen kellett részt vennünk: volt, aki kislabda-dobásban, volt, aki futóversenyen vett részt. Én a verseny legnagyobb részét végigszurkoltam, mert az a verseny, amelybe beneveztem, csak a verseny végén következett.

Az eredményhirdetésen nagy öröm ért bennünket: sok érmet szereztünk, ráadásul még sportajándékokat is kaptunk. De a lényeg: nagyon jól éreztük magunkat!

Varga Éva 5.b

Jeles napok

Márciusban: 1. Hamvazószerda

Ez a nap a nagybőjt kezdete. Jézus kereszthalálának, valamint az ezt megelőző negyven napos böjtölési időszakának emlékére tartják. Végén vagyunk a farsangi időszaknak, melyet a szokás szerint farsangvasárnap, farsanghétfő és húshagyókedd alkot. A húshagyókedd, a nagybőjt előtti utolsó nap a farsangi mulatságok csúcspontja. Ez után következik a húsvét előtti nagybőjt, a negyven napos húsvéti előkészület, a megtisztulás ideje, mely húsvétvasárnapig tart. Ezt az időszakot különböző egyházi előírások, étkezési, mulatozási és szórakozási tilalmak jellemezték. Ilyenkor például nem tartottak esküvőket, valamint a lányok, asszonyok nem viseltek világos, vidám színű ruhákat. Mivel a böjt a bűnbánat gyakorlását jelenti, az egymással haragban levők ilyenkor igyekeznek kibékülni egymással. A hagyományörző emberek ez alatt az idő alatt nem fogyasztanak semmiféle zsíros és húsos ételt; van, ahol még azokat az edényeket is elteszik, amikben máskülönben a húsokat készítik.

Jellegzetes ételek böjt idején például a cibereleves, a kenyér, a hal, a és növényi eledelek. A XX. század elejétől enyhültek a tilalmak. Az egyház már csak a pénteki napokra és a húsvét előtti hétre írta ki a szigorú böjtöt.

Március 15. Az 1848-as forradalom-és szabadságharc ünnepe, ehhez a naphoz fűződik, hogy ruhánkra kokárdát tűzünk.

Áprilisban: 1. Bolondok napja

Április elseje a beugratások és a csúfolódások napja; a természet megújulásának ünneplése vidám mókázással. Szerke a világon tréfálkozó kedvű gyerekek és felnőttek ugratják egymást ezen a napon. Ha sikerül a kieszelt tréfa, és be tudjuk csapni a másikat valamivel, akkor következnek a csúfoló versikék: „Április bolondja, május szamara...” Ilyenkor szokás az iskolákban furesa ruhákba bújni, fordított napot tartani... stb.

12. Az úrhajózás napja

Az első úrhajós, Gagarin 1961-es utazásának emlékét őrzi ez a nap

22. A Föld napja

Denis Hayes egyetemi hallgató ötlete alapján tartják 1970 óta az USA-ban. Magyarországon 1990-től ünneplik.

29. A táncművészet világnapja

1982-től ünneplik a Nemzetközi Színházi Intézet 1981. évi madridi közgyűlésének kezdeményezésére; annak emlékére, hogy Jean Georges Overre táncos 1727. április 29-én született.

Májusban:1. Szent József ünnepe és a munka ünnepe.

Május első vasárnapja anyák napja

4. Szent Flórián – a magyar tűzoltók napja

Május 9. A II .világháború befejeződésének napja Európában – a győzelem napja Európa nap – az európai unió ünnepe

Május utolsó vasárnapja: gyermeknap.

Júniusban

A húsvét utáni 50. nap pünkösd – a Szentlélek eljövetele

4. A Nemzeti Összefogás Napja

Első vasárnapja pedagógusnap

Június 8. Szent Medárd püspök. A népi megfigyelések szerint, ha ezen a napon esik az eső, akkor negyven napig fog mindennap esni. Ez a népi megfigyelés a bibliai Noé bárkájának történetére utal, amikor negyven napig esett az eső, mielőtt Noé bárkája az Ararát hegyén szárazföldet ért volna.

16. A független Magyarország napja